Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

aliud dicā quā p̄cepit m̄ ille qui me misit falsus ero aplis. q̄ ñ illud dico
qd̄ missus sū dicere sed qd̄ mihi uidet. Qd̄ qui facit utrq; se meliorē
uult ostendere quā est ille a quo missus ē. ⁊ est sine dubio p̄uaricator. Si ū ea que iussus ē p̄sequat. eorq; assertiones manifestissimas p̄ferat. apli opus ex sequi uidebit. Qd̄ ego ñ c̄ implere contendens. ñ t̄ placeo. Non g̃ rep̄hendas qd̄ ea q̄ me misit p̄ferā uerba sed si est in illis aliq̄d qd̄ ñ sit integre dictū. inde me ut arguas licet. qd̄ tamen nullom̄ fieri potest. d̄ pha enī est ⁊ sibi ipse ēē contrarius ñ potest. dum si ñ putas eū ꝓphām ēē hoc p̄mo requirat. Et symon. Non opus habeo discere abste quom̄ sibi ista conueniant si enī inconsonans ostendet simul etiā ꝓpha ñ ēē docebit. Tum petrus. sed si p̄us inquit ostendero eū ꝓphām hoc qd̄ uidet ēē inconsonans ñ erit. neq; enī ex consonantia quis ꝓpha ēē pbat. q̄ multus hoc possibile est facere: Qd̄ si consonantia ꝓphām ñ facit. multo magis nec inconsonantia. Quia g̃ multa sunt que uident quidē inconsona ēē ñ nullis. habent tamen p̄fundiore ratione in semet ipsis consonantiā. sic ⁊ alia que uident habere consonantiā discussa diligentius inuenium̄t inc̄sona. Hac de causa aliā ñ puto rectorē esse uiā ad hoc discrimen. nisi ut p̄us cognoscam̄ si is qui locutus est ea que uident inconsona ꝓpha sit. Si enī inuenit ꝓpha ēē omnia illa q̄ uident sibi ēē contraria constat habere c̄sonantiā sed ñ intellegi. De his g̃ pbamenta rectius inq̄rent. Nos enī apli illius q̄ nos misit uerba exponere missi sum̄. ⁊ adfirmare sententias. ꝓ̄ū ū dicere aliq̄d ñ habem̄ in mandatis. sed uerbo illi ut diari aperire ueritatē. Et symon ait. Doce g̃ nos quom̄ conueniat ut is qui diuisiones facit. que diuisiones cadere faciant eos q̄ diuidunt. Vbon̄ uideat. t̄ ad hominū salutē uenisse. Et petrus. Audi q̄modo magister nr̄ omne regnū. ⁊ omnē domū diuisā aduersū semet ipsam dicit stare ñ posse. Hoc aūt eū ipse facit. uide quom̄ ad